

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Endin er altíð í durunum

Tey vænta kríggj millum USA og Korea har norðuri. Enn eru vápnini tó bara óvápnadar rakettir, sum detta á sjógv, og ein rúgva av ljótum orðum og hóttanum í asosialu miðlunum og í øðr-

um vánamiðlum.

Menn brúka kjaft.

Men hvørjum skulu vit her á bardu klettunum halda við?

Neyvan við kommunistunum í Korea. Men Trump er líka ringur, siga tey. Hevur nomið við onkra kvinnu, sum ikki er hansara egna. Hann er eitt svín. Tað eru allir menn. Hann er á listanum hjá Me-too. Og tað er verri, nógv verri, enn at vera kommunistur ella okkurt annað dubiøst politiskt.

So vit halda við Norðurkorea. Vit halda sjálvandi við tí, sum er minni og veikari, við tí, sum hevur serligar avbjóðingar.

Og hví skulu USA, sam-eindu statirnir í Amerika, hava einarætt til at brúka kjarnorkuvápn? Kapping er bæði góð og sunn, siga øll, serliga monopolfólkini, sum ræðast kapping og ikki vilja vita av henni.

Kim og Donald sleingja ófantalig orð hvør eftir øðrum sum dreingir í einum asfalteraðum skúlagarði. Serfrøðingar ugga okkum við, at kríggj verður ikki. Og verður kríggj, so tapir Norðurkorea. Og so er vunnið.

Teir telgja sær fanar í Washington og í Pyongyang,

teir báðir Donald og Kim og teirra fólk, um tey vilja tað ella ikki.

Bløðruhumanistarnir á okkara leiðum eru ússalig, tí teimum dám-ar ikki Trump. Hann tekur avgerðir. Tosar eisini nógv. Í so máta hóska hann væl millum kertuljósini og grasteið á gólvinum.

Annar heimsbardagi gjørdi, sigst, at Ísland bleiv sjálvstøðugt, fekk fullveldi og frælsi og slapp undan kúgan og øllum hasum har. Tí einki samband var millum Ísland og Danmark, týskarar í Danmark og amerikanarar í Íslandi.

Avtalan millum Ísland og Danmark í 1918 segði, at samráðingar skuldu verða aftur um 25 ár, í 1944. Og tað bar jú illa til.

Triði heimsbardagi hevði givið Føroyum fullveldi og kúganarloysing. Einki annað ger tað. Triði heimsbardagi, tí Danmark plagar at fara í kríggj saman við amerikanarum, so Danmark er figgindi hjá Norðurkorea. Sum kanska sýndi okkum áhuga. Og so var einki samband.

Men latið okkum siggja. Kanska endar tað ikki soleiðis. Teir eru kjaftbreiðir, Kim og Donald. Hundar, sum goyggja illa, bíta ikki. Teir tora ikki.

Vit, sum vóru til í kalda krígunum, serliga tey fyrstu nógvu árin, sum vóru longest undir frostmarkinum, minnst, hvussu tað var at hava eina hóttan um kjarnorkukríggj

hangandi oman yvir sær hvønn einasta dag. Sum eitt svart, geisla-virkið skýggj. Oman á tað varð boðað frá heimsins enda- av øðrum ávum – í 1962, á hásumri. Religi-ørt tvætl ella stjórnufrøði, minnst ikki. Men eg bíðaði stúrin. Tordi ikki at sovna ta náttina. Hví stúrdi eingin annar? Og so kom næsti dagur, minnst ikki, hvør dagurin var, men hann var dagin eftir dagin, sum skuldi verða tann seinasti. Undraðist á, at foreldrini ikki vóru bangin (tey vóru enn saman tá), men fóru útferð niðan á Sornfelli. Hetta var eitt must tá, at fara niðan á Sornfelli at siggja militarið. Og tey komu aftur, minnst ikki, um tey komu fyri midnátt heims-insendadag. Og eg bíðaði og bíðaði eftir heimsins enda.

Bíðaði eftir, at alt fór. Men hann er her enn, heimurin.

Nú er so aftur boðað frá endanum, frá kjarnorkukríggi.

Enn sovi eg tó um náttina, væl viðhvørt enntá.

Eg droymi, at vit kunnu byrja við at bumba jólini, so koma tey ikki aftur, hvørki í oktober ella desember. Bumba tey aftur í stein-øldina, tá tey enn vóru heiðin og heiðurlig.

Vit bíða, meðan teir telgja sær fanar.

Nýtt prestagjald sær dagsins ljós

BARBARA HOLM

1. januar hækka talið av prestagjaldum í Føroyum, so at tað fram-yvir verða fimtan prestagjöld í Føroyum. Tað skrivur Fólkakirkjan á heimasíðu síni.

Fólkakirkjan skrivur, at tað var fyri stívlígum tveimum árum síðan, at biskupur heitti á landsstýriskvinnuna at skipa so fyri, at Norðstreymoyar prestagjald varð býtt sundur í tvinni prestagjöld. Í heyst gav landsstýriskvinnan loyvi til hetta, so at frá 1. januar 2018 verður Norðstreymoyar prestagjald formliga býtt sundur.

Fólkakirkjan upplýsir, at nýggja Norðstreymoyar vestara prestagjald fevnir um kirkjusóknirnar Kvívík, Vestmanna og Kollafjørð. Tveir sóknarprestarnir eru í prestagjaldinum við bústaði í Kvívík og í Vestmanna.

Norðstreymoyar eystara prestagjald fevnir um kirkjusóknirnar Hvalvík, Hósvík, Saksun, Haldórsvík og Tjørnuvík. Sóknarpresturin býr í Hvalvík.

